

Hyresgästföreningen Sockerbiten

Blad

Vårt eget
informations

Redaktör: Olle Eriksson

Sockerbitens informationsblad till alla hyresgäster på Björkhagsplan 9 · Nr 32 · Mars 2016

Den som nu har bott längst i huset är Birthe Galt, som flyttade in tillsammans med sin man Karl-Erik redan 1962. Birthe var då 32 år, huset bara sex.

Till de allra nyaste hyresgästerna hör Nora Nilsson och David Rangborg – även de i dryga 30-årsåldern – som kom hit i maj förra året.

Läs på följande sidor om hur det kan vara att hitta sin nya boplats i Björkhagen - nu och för drygt 60 år sedan.

Alla har vi någon gång varit

Nyinflyttade

Vårt hus är inte speciellt bara för sin fina arkitektur. Nog är det något särskilt med invånarna också. Man flyttar gärna in, men inte lika gärna ut igen.

Källarkontoren – senaste nytt

Meddelandet om renovering av källarkontoren som damp ner för ett tag sedan fick många hyresgäster att gå i taket. Förvaltaren Daniel Nilsson fick så många negativa reaktioner att han beslöt att lägga projektet på is. Efter att styrelsen framfört hyresgästernas krav väljer han att lägga ner helt och hållet. Se sista sidan.

Vår styrelse 2016

Patrik Sallhed, plan 6, ordförande
Anders Heyman, plan 7, kassör
Jenny Lindahl, plan 8, ledamot
Monica Hallberg, plan 6, ledamot
Birthe Galt, plan 6, ledamot
Lena Heyman, plan 7, ledamot
Peter Malmhake, plan 9, ledamot

VAGABONDEN SOM BLEV BOFAST

Birthe Galt bor på plan 6 i lägenheten där hon flyttade in 1962.

1948 när Birthe var arton rymde hon från hemmet i Köpenhamn och stack till Paris.

Där träffade Birthe en konstnär – det var till Paris konstnärerna drog på den tiden – och snart hade Birthe och Carl-Eric blivit ett par. Under de följande fjorton åren levde de som kringresande bohemer runt om i Europa.

1962 hade de flyttat till Sverige, för tillfället inneboende hos en gubbe på Söder. Carl-Eric var medlem i Konstnärernas Riksorganisation, som förmedlade ateljéer till konstnärer, och fick erbjudande om en ledig ateljélägenhet i Björkhagen.

Du var 32 år och hade rest runt i fjorton år. Nu kunde du flytta in i en egen lägenhet. Hur kändes det?

– Jag fick ett nervsammanbrott. Jag kunde inte sova på tre nätter. Nu är det klippt, tänkte jag. Jag ville absolut inte bli bofast. Det var väldigt svårt att behöva ge upp vårt tidigare liv då vi reste runt hur vi ville i hela Europa.

Då bodde ni i kappsäck som man säger.

– Snarare i ryggsäck. När vi slitit ut våra kläder slängde vi dem och köpte nytt.

– När vi flyttade in hade vi ingenting. Vi låg på madrasser på golvet i våra tomma rum. Jag kan

önska att det vore lika tomt nu, men som du ser är här proppfullt med grejer.

Hur var den första tiden i Björkhagen?

– Jag tyckte att svenskarna var jobbiga. Svårt att komma in på livet och det var trögt att få igång ett samtal. Men så hände en sak som förändrade allt.

– En väninna till mig hade en hund som hon inte längre kunde ha kvar; den skulle avlivas sa hon. Aldrig i livet sa jag och tog hand om hunden.

– Då förändrades allt. Efter tre dagar kände jag alla i huset.

Och nu har du bott här i 53 år. Har du aldrig tänkt på att flytta härifrån? Du går med rullator, är inte trappan jobbigt?

– Trappan är mitt minsta problem och jag vill inte på något sätt flytta. Ska jag ut får dom lyfta ut mej.

– Det är en så trevlig stämning här i huset och många grannar har blivit mina goda vänner.

– Det är inte så att man springer hos varandra hur som helst, men man känner sig fri att ringa på eller slå en signal om man får lust till det.

– Och när jag behöver hjälp är det alltid någon som ställer upp. Det har faktiskt aldrig varit så fin gemenskap i huset som nu.

NYA I HUSET SOM TÄNKER STANNA

David Rangborg och Nora Nilsson med dottern Juno är närmaste grannar med Birthe.

Nora tänkte aldrig flytta ifrån Söder. David däremot ville gärna bo nära naturen.

– När vi bestämt oss för att flytta ihop och började kolla annonser på nätet hittade vi en riktig drömlägenhet, säger Nora. Men den låg i Björkhagen.

Eftersom Nora var den tveksamma kom det på hennes lott att åka och rekognosera.

– När jag väl sett lägenheten gick det inte att släppa tanken på den. Men läget, jobbigt.

– För mig var det aldrig någon tvekan, säger David. Jag drog igång en övertalningskampanj och så småningom gav Nora med sig.

När de flyttade in i maj förra året var Nora ändå rädd att hon skulle ångra sig.

Och när Daniel för första gången såg hur det fungerar med hissarna reagerade han.

– Jag fick faktiskt en liten chock. Att det var olika hissar till de övre och nedre våningsplanen blev för mig en bild av ett samhälle där man gör skillnad på folk och folk.

Säkert en rent praktisk lösning från början. Färre stopp för dem med längsta färden.

– Jag kan se det nu. Och jag har hört om hur det jobbas här för att skapa kontakter mellan våningsplanen. Festen i maj är ett kul initiativ.

Hur går det nu Nora. Har du ångrat dej?

– Absolut inte. Nu inser jag hur fantastiskt Björkhagen är. Juno är två månader gammal och jag är hemma med henne hela dagarna. Det är värdefullt att kunna promenera direkt ut i naturen.

Vad tycker era kompisar?

– Dom är entusiastiska. Alla har olika idéer om hur vi ska möblera. Det här är en lägenhet som verkligen sätter igång fantasin.

– Vi vill behålla hela rymden i det stora ateljérummet och då får man inte plocka in för mycket möbler. Sen får man väl se om vi lyckas genomföra det fullt ut.

– Stora penseldrag. Det är vad som gäller, säger Daniel.

Om ni jämför med Söder?

– Björkhagen känns mer avspänt. Här kan man gå till Konsum i mjukisbyxor; där inne var det mera strikt. Här är det uppblandat på ett annat sätt än på Södermalm. Där finns det också mycket pengar och det känns.

Vart flyttar ni nästa gång?

– Vi uppskattar verkligen det här huset och har inga planer på att någonsin flytta härifrån.

– Nästa gång vi byter lägenhet blir det inom huset.

Årsmötet

Att avhandla de obligatoriska frågorna klarades som vanligt av utan större diskussion.

Budgeten godkändes och styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Till ny styrelse omvaldes den gamla, med ett undantag – Magnus Jönsson som flyttat till Sydney på två år avgick och ersattes av Peter Malmhake.

Peter Malmhake

Grillfest ska det bli en kväll i maj. Alla i huset plus de som flyttat in i de nya husen inbjuds. På programmet proffsgrillare, fotboll, picknick-korgar, musik.

Källarkontorens säkerhet. Förvaltarens plan har förkastats. Styrelsen fick i uppdrag att utarbeta ett alternativ. Se separat artikel.

Högt fläktjud från stadsdelsförvaltningen stör hyresgästerna. Styrelsen tar upp problemet med förvaltaren.

Renovering avblåst

Källarkontoren skulle upprustas för att bli säkrare. De nuvarande hönsnäten skulle ersättas av stålburar.

Svenska Bostäder hade tänkt utföra arbetet redan nu i vår men fick lägga projektet på is efter kritik från hyresgästerna; det hela var alldeles för dåligt planerat.

Styrelsen fick på årsmötet i uppgift att göra en sammanfattning som grund för förhandlingar i ärendet med förvaltaren.

Den generella inställningen på mötet var att den föreslagna renoveringen var både önskvärd och nödvändig, till gagn inte bara för nuvarande utan även för kommande hyresgäster.

Medan arbetet pågick skulle alla tvingas tömma sina källarkontor. För att underlätta för hyresgästerna har styrelsen utarbetat ett antal villkor för att arbetet skulle kunna genomföras så friktionsfritt som möjligt. Dessa krav har förvaltaren nu avisat och tycks därmed slutgiltigt ha ställt in renoveringen.

Cykeltrappan till källarplan 1 är klar. Den är dock för brant för att kunna användas av normalstarka personer eller barn. Förslag att Svebo ställer upp ”Londonställ” för cyklar (se förra numret av Bladet) utanför miljöstugan.

Tryggheten i huset har blivit bättre, även på plan 2-4. Evelin Taheri från Hotellhem har inga aktuella problem att rapportera.

Hållbarhet. Mötet var överens om att vi behöver öka medvetenheten om vikten att hushålla med alla slags resurser. Mötet beslöt att en hållbarhetsgrupp skulle bildas med Anita Grönvik och Magnus Jonsson som ansvariga.

Hylla i soprummet för saker som är för bra för att slängas och som någon annan kan ha användning av. Förvaltaren har givit klartecken och Jenny Lindahl ansvarar för uppsättning och drift.

Gröna soppåsar fanns i miljöstugan ett tag men har tagits bort. De har ingen funktion här i huset på grund av sopsugen. Förvaltaren beklagar miststaget.

Nästa bomöte blir den 18 april.

Om detta beslut är definitivt är just nu inte möjligt att förutsäga. Styrelsen jobbar vidare med frågan. Dessa var våra krav:

- Arbetet ska påverka varje enskilt kontor under en så kort period som möjligt. Detta kan åstadkommas genom att arbetet koncentreras till en mindre grupp av kontor åt gången.
- Svenska Bostäder ska ta ansvar för tömning och återflytt i samråd med berörd hyresgäst. Den som inte kan eller orkar ska inte behöva flytta sina tillhörigheter på egen hand.
- Magasinering av föremål under renoveringen utförs av Svenska Bostäder. Hyresgästerna har inte tillgång till magasinerade föremål under denna tid.
- Information om tidpunkt för renoveringen ska ges till hyresgästerna minst två månader före beräknad start.

